

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 2 năm 2025

Số 746

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người có điển sân thì ra sao ?
- 2) Làm sao tiêu diệt tánh tự ái ?
- 3) Duyên lành độ thức từ đâu đến ?
- 4) Vui hợp do đâu mà có ?
- 5) Quy về nẻo chánh thì phải quy làm sao ?
- 6) Muốn biết được sự thật hay đúng của người khác thì phải làm sao ?
- 7) Mạ lỵ người mà mình đã mang ơn có hữu ích gì cho tâm thân không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 13/09/97 3:20 AM Hỏi: Người có điển sân thì ra sao ? Đáp: Thừa người có điển khi sân thì bộ đầu sáng, sự nhin nhục sẽ gia tăng, từ trường sẽ phát triển theo chiều hướng niệm Phật, càng thanh tịnh bằng lòng tịnh khẩu hơn, nghe lời nói lỗ, trí điển khai minh tận độ mọi người trong thanh tịnh. Kệ : Thực hành lấy oán làm ân giải Chuyển giải phân minh tự miệt mài Chẳng có gieo trồng thêm ý xấu Bình tâm thanh tịnh chẳng nhìn sai.	2) Montréal, 14/09/97 12:55 AM Hỏi: Làm sao tiêu diệt tánh tự ái ? Đáp: Thừa phải lay kiếng Vô Vi mỗi ngày ít nhứt 50 lay hay hướng về hướng Nam mà lay, lần lần tánh tự ái sẽ biến mất, thường xuyên niệm Phật đại trí sẽ được mở, sẽ không nghĩ chuyện eo hẹp, sẽ thấy rõ vạn sự trên đời là không. Chỉ có làm đại sự tức là cứu mình, xây dựng cho phần hồn tiến hóa và ảnh hưởng người kế tiếp. Kệ : Thực hành phát triển ý xe duyên Học hỏi bình tâm tự giải phiền Nguyên lý sống động tâm ngộ thức Truy tầm chơn lý tự mình xuyên.
3) Montréal, 15/09/97 6:00 AM Hỏi: Duyên lành độ thức từ đâu đến ? Đáp: Thừa duyên lành độ thức tự nhiên hình thành, tâm lành đón nhận, cũng không ngoài sự dày công tu luyện của một hành giả tự đạt. Kệ : Dày công hành pháp trí tâm an Pháp giới khai thông tự bạc bần Trí tuệ không ngừng duyên đạt thức Bình minh sáng tỏa tự mình an.	4) Montréal, 16/09/97 4:50 AM Hỏi: Vui hợp do đâu mà có ? Đáp: Vui hợp do sự hướng tâm chung đường lâu ngày kết hợp thành duyên đạo. Kệ : Chung hành phát triển ý tâm giao Cảm thức chung vui rất nhiệm mầu Vui hợp trần gian rõ trước sau Chung vui chung tiến lại về mau.
5) Montréal, 17/09/97 3:30 AM Hỏi: Quy về nẻo chánh thì phải quy làm sao ? Đáp: Thừa quy về nẻo chánh thì phải quy về trung tâm bộ đầu, thì mới được thanh nhẹ và tiến hóa dễ dãi theo nẻo chánh tông chỉ của trời đất. Kệ : Trung ương nẻo chánh giải muôn phần Rõ lý càn khôn tự xét phân Đời đạo song hành trong thức giác Bình tâm học hỏi tự phân lần.	6) Montréal, 18/09/97 6:00 AM Hỏi: Muốn biết được sự trật hay đúng của người khác thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn biết được sự đúng hay sai của đối phương thì phải nghiêm chỉnh thực hành nghiêm luật của trời đất, một là một hai là hai không nên thay đổi thì mới thấy rõ sự thành bại của đối phương. Có trời trước, có đất sau, sửa bộ đầu trước thì cơ tạng sẽ nghiêm chỉnh chạy theo và phát triển. Kệ : Thật tâm tu luyện dễ phân minh Đời đạo phân minh tự thuyết trình Hay dở do mình duyên tự thức Cảm minh thiên địa hướng tâm linh.

7) Montréal, 19/09/97 5:00 AM

Hỏi: *Mạ lỵ người mà mình đã mang ơn có hữu ích gì cho tâm thân không ?*

Đáp: Thừa mạ lỵ người mà mình đã mang ơn không hữu ích cho chính mình và tự mình bước vào cảnh giới tranh chấp không phù hợp với nghiêm luật phục vụ của trời đất, sân hận không tiến mà sẽ chìm trong luật nhơn quả.

Kệ :

Bao năm tu luyện mới hành qua
Thức giác tâm tu giữ chữ hòa
Tạo động ích chi tâm rắc rối
Giữ phần thanh tịnh sống vui hòa.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 20

*Thiên địa hữu tình nhân loại hóa
Mặt người thú tánh nhận không ra
Long lanh trước mắt cho là đẹp
Hóa dục quần sanh lãnh khổ mà*

Mọi gia cang đều khổ hết! Sau cái khổ rồi nó mới tạo ra sự ly tán, gia đình bị ly tán. Chúng ta là người Việt Nam thấy rõ, khổ chừng nào để ly tán chừng nấy. Sau khi ly tán mà biết thức tâm để tu lại có cơ hội hội tụ về tâm linh mà tiến hóa trong thực hành.

Chứ người Việt Nam chúng ta khổ nhiều lắm! Từ chế độ này tới chế độ nọ giày xéo tâm can đầu óc của chúng ta không thể nào phát triển được. Ngày hôm nay thấy được thiên cơ biến chuyển, bão lụt nguy hiểm đủ thứ, thức tâm ăn năn trở về với thanh tịnh của chính mình mà tiến hóa thì mong ra có cơ hội tự cứu.

Một người dân khôn ngoan biết tu sửa thì có thể ảnh hưởng cho những người kế tiếp đồng hành đồng tiến thì tương lai xã hội sẽ tốt đẹp, dân tình sáng suốt, dẹp bỏ tất cả những sự mê lầm ỷ lại nữa. Cho nên còn mê lầm ỷ lại thì không có chế độ nào được sống bền. Dân cứ ỷ lại nơi chánh phủ thì chánh phủ chỉ có chết thôi, không có phát triển

được. Mà dân tự thức, hợp tác với chánh phủ, chánh phủ mới tiến được, cộng đồng mới vui. Mà chúng ta không có mượn của ai, nguyên lý của Trời Đất đã hình thành mà chúng ta không thực hành là chúng ta bị thua lỗ mà thôi.

Cho nên chúng ta đã thực hành đời bao nhiêu cảnh khổ chúng ta đã thực hành ngày hôm nay mới ra được hải ngoại và ở chỗ tự do, không khí thanh nhẹ. Mà ra đến đây rồi không chịu thực hành để hiểu mình, không thấy giá trị vô cùng và khả năng sẵn có của chính mình là tự hại mà thôi. Duyên đến, chúng ta cần học hỏi để tiến hóa vì sự ngu muội của con người ai cũng có. Vì nó không biết, nó không hành và nó không tới đó làm sao mà nó hiểu được. Cần hành tới đó mới hiểu. Cho nên lịch sử đã cho chúng ta mọi người đặc đạo đều là hành khổ, hành trong khổ tiến tới, chớ người đặc đạo không phải là sung sướng hơn người thường. Khi tham thiền có thể khóc thâu đêm, thấy rõ sự sai lầm của chính mình mà ăn năn sám hối, luồng điển nó mới phát triển đi lên, lúc đó mới đạt được sự quân bình, khỏi óc mới an yên tự tại mà tu tiến.

Tu rồi đừng có chê đạo khác. Đạo của mình mình hành chưa xong chưa đúng làm sao chê đạo người ta? Đạo mình ở đâu? Nội cái nhân đạo này cũng chưa

hành đúng, làm cha, làm mẹ, làm con cũng làm chưa đúng nữa. Tại sao chưa đúng? Vì thiếu thanh tịnh! Làm việc không ăn khớp là nó nghịch lại. Cái phản động lực nó sanh ra nhiều bệnh hoạn, ly tán trong gia cang, nguy hiểm vô cùng. Khi chúng ta thức giấc hiểu được nên triệt để áp dụng sự thanh tịnh để tiến hóa, thì nó mới thích hợp với cơ trời, không phải bị giày xéo như người thường, lúc chết ra đi vẫn vui chớ không

buồn. Người đời gần chết là đã buồn rồi, chết còn buồn thêm nữa, không biết đường đi. Già trẻ cũng vậy, không biết đường đi nhờ người ta dẫn dắt. Mà thứ hung dữ dẫn dắt vô cảnh hung dữ, hành hạ đủ chuyện hết, mới có cơ hội thức tâm!

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 15 tháng 08 năm 1971

Bộ đầu chuyển diễn hai đường tiến
Tả hữu phân minh tiếp nối liền
Đàm đạo âm thanh thông thánh giới
Sắc không không sắc lý duyên tiền.

Bộ đầu thông suốt là tiên,
Minh tâm kiến tánh phân huyền diễn quang.
Mắt trần nhắm lại rõ ràng,
Diễn quang xuất phát mọi đàng khai thông.
Vượt qua bản tánh tham tòng,
Phân minh định luật hóa công đang hành.
Xét xem vũ trụ tạo thành,
Hà sa luân chuyển lập màn chuyển luân.
Âm dương lưỡng điểm tương thuận,
Giao du thắng cảnh quây quần cõi tiên.
Càng tu càng tiến diệu huyền,
Thấy khùng nhưng chẳng phải điên ở đời.
Lắm khi chơn thuật thoát lời,
Nhủ khuyên thiên hạ vượt đời tiến lên.
Sắc không không sắc vững bền,
Tan rồi lại tụ tạo nên thế sanh.
Muôn năm vẫn giữ vẫn hành,
Tạo ra cơ thể lập thành khám giam.
Vía hồn ràng buộc phải làm,
Đấu tranh thế sự tự giam cực hình.
Khổ đau đau khổ tại mình,
Chỉ lo bám sát thế tình dở dang.
Ước mong các bạn vui bàn,
Thế gian cõi tạm chỉ an nhứt thời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HÒI TÁM (tiếp theo)

NÔNG PHU TRÍ XẢO, HẠI NGƯỜI,

LỘC MỎNG TỰ LÃNH HỌA

KẺ SĨ TÂM LÀNH, GIÚP NGƯỜI,

PHÚC DÀY ĐƯỢC BÁO AN

...

Tế Phạt: Theo sự ghi chép của thần Tam Thiên, nông phu này là người lương thiện trong làng, không bao giờ tranh giành với kẻ khác, chuyên làm lành tránh dữ, đã lập được thành quả là bồi đắp con đường bên sườn núi, trước khi nó được tráng nhựa và trồng cây hai bên. Bình thường thì xe cộ và người cũng đi được, song gặp khi mưa thì lầy lội di chuyển rất khó khăn, người nông dân này không quản gian lao khổ cực, gánh đất đội đá lấp bằng những chỗ ổ gà và sụp lở để giúp người qua lại được lưu thông dễ dàng.

Thái Sinh: Người nhà nông này chỉ nghĩ đến canh tác mà không nghĩ đến thu hoạch, rất được người kính phục.

Tế Phạt: Hiện thời con trai con gái đều học đại học, và rồi sẽ có việc làm tốt, chức vị cao, con cái được như vậy là chính nhờ ơn phước của cha để lại.

Thái Sinh: Làm lành thì được phước lành, một sợi tóc không sai chệch.

Tế Phạt: Thầy vừa thấy ở ngõ đối diện, có một luồng ánh sáng trong lành, đúng là nhà của một vị tu đạo, chúng ta hãy phỏng vấn.

Thái Sinh: A, thì ra giữa gian nhà chính có thờ Phật Tam Bảo, hào quang tỏa chiếu sáng ngời, chưa rõ nguyên nhân tại sao?

Tế Phạt: Vị đạo sĩ này, đã tu đạo nhiều năm, lại còn tham gia đoàn thể nghĩa vụ công tác lao động phát triển nông thôn,

chuyên xây cất đường xá cầu cống, một đời không vì công danh, la hán bốn phương một nhà, không tích lũy riêng nhà mình, tương lai chắc chắn công thành quả mãn, tiêu dao cực lạc.

Thái Sinh: Dốc tâm dốc chí vì dân hi sinh phục vụ, quả khiến mọi người cảm động, con thấy dung nhan vị tiền bối này chính khí hào nhiên sáng rõ, thật đáng kính nể.

Tế Phật: Đạo sĩ này tâm bố thí vô trụ nên đã đạt cảnh giới tối cao, tới viên mãn. À,

đêm nay trời quá lạnh lẽo, tạm ngưng việc viết sách tại đây, để chư đệ tử hầu đàn cơ được nghỉ ngơi sớm. Trò ngoạn mau lên đài sen, chúng ta trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thưa vâng, con đã lên đài sen, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

